

İHKAKI HAKTAN İMTİNA HALİNDE DEVLETİN MİLLETLERARASI MES'ULİYETİ

H. Yılmaz GÜNAL

GİRİŞ:

İHKAKI HAKTAN İMTİNANIN MAHİYETİ VE TARİFİ

Ihkakı haktan imtina çeşitli anlamlara gelmektedir. Bu terimin tarihinde olduğu kadar muhtevasında da bir ittifaka varılamamıştır. Devletin çeşitli organlarının faaliyetinde “İhkakı haktan imtina” dan bahsedilebileceği gibi; ferdî bazı tasarruflara kadar teşmili de mümkün görülmektedir. “Eskiden ihmakı haktan imtina, prensin yabancı memleketteki tebaasını himaye şeklinde görülmüyordu.”¹ Derken menşeyinin ortaçağa kadar gittiğine de işaret edebiliriz. Zarara yabancı memlekette düşcar olan kişi, o memleketin prensine müracaat ederek hakkının yerine getirilmesini talep edebilirdi. Mahallî kaza mercilerine bu müracaat neticesiz kalır veya âdil bir hükmü elde edilemeyeip, netice olarak zarar tazmin edilemezse “denegatio justitie” yani “ihmakı haktan imtina” bahis mevzuu olurdu. Bu durumda zarara uğrayan yabancı kendi prensine müracaat hakkını haizdi.² O zaman hakkını elde edemiyen taraf, diğerine mukabelei bilmisinde bulunurdu.³ Bugün için ihmakı haktan imtinayı “bir zararın tamirini reddi”⁴ şeklinde anlamada eskinin mukabeleyi bilmisinden mülhemdir.

Geniş manada ihmakı haktan imtina devletin teşri, icra ve kaza organlarının bir haksız fiili tazmin etmemeleri veya tazmine imkân vermemeleridir.⁵ Böylece ihmakı haktan imtina bu manasiyle “keyfi ve gayri

^{1.} Charles de Visscher, *le déni de justice en droit international* recueil des cours, (1935, t : 52), P : 370.

^{2.} Visscher, Ibid, s : 371.

^{3.} Vattel, *le droit des gens ou principes de la loi naturelle*, (Paris 1935). tome II, ss : 64 vd.

^{4.} Louis Caveré, *le droit international public positif*, tome : II, (Paris 1951), ss : 375, 376.

^{5.} Seha L Meray, *Devletler Hukukuna Giriş*, cilt, I, Ankara, 1959 s. 482

kanunî bütün fiiller”⁶, manasına gelir ki, ister icraî, ister ihmali fiilden meydana gelsin ve devletin bu üç organından hangisi tarafından yapılırsa yapılsın mes’uliyeti mucip olacaktır. Bu fikre taraftar olup terimi geniş manada anlamaya bilhassa Amerika Birleşik Devletleri mütemayil görünmekte ve “adlı vazifenin ifası ile alâkadar olsun, olmasın devletin yabancıları koruma vazifesine aykırı her fiili”⁷ ihmakı haktan imtinayı teşkil ettiğini kabul etmektedir. Terim bu kadar geniş manada alındığı takdirde “Milletlerarası gayri kanunî bütün fiillerle yabancıının şahsına veya mallarına herhangi bir zarar iki manasına gelecektir ki, bu da terimi anlaşılması zor bir hale sokacaktır.”⁸

Terimin geniş anlamda kullanılışı milletlerarası içtihat ve doktrinde de tam olarak kabul edilmeyip, bazı mes’uliyet hallerine inhisar ettirildiği hususuna ve adlı organların bazı fiillerinden dolayı mevcudiyetinin kabul edildiği meselesine ilerde temas edilecektir. İhmakı haktan imtina milletlerarası hukukun ihlâlini teşkil etmekle beraber, milletlerarası hukukun her türlü ihlâli bir ihmakı haktan imtinayı gerektirmez.⁹ Şu halde ihmakı haktan imtina geniş manada anlaşıldığı takdirde ifade ettiği teknik muhteva kaybolmuş olur¹⁰.

“İhmakı haktan imtina” terimini dar manası ile alanlar, adlı organların fiillerinden dolayı, mevzubahs olacağını kabul ediyorlar. Lâtin Amerika memleketlerinin, Mısır, Danimarka’nın daha ziyade taraftar olduğu¹¹ bu görüşte muhtelif şekillerde anlaşılmaktadır. “Mahallî kaza çalışmasının kifâyetsizliğine”¹² inhisar ettirilebildiği gibi, sadece millî kaza mercilerine yabancıların müracaat edememe halinde mevzubahs olabileceğini kabul edenler de vardır.¹³ Bazı milletlerarası anlaşmalarda ihmakı haktan imtina dar ve kelimenin lafzi manasında alınarak mahkemelere müracaatın reddi şeklinde de kullanılmıştır.¹⁴ Bu anlayış daha

⁶. Olof Hoijer, *la responsabilité internationale des Etats* (Paris, éd. internationales, 1950), s : 41.

⁷. Visscher, «le déni de justice....» s : 385.

⁸. Constantin Th. Eustathiadès, *la responsabilité internationale de l’Etat pour les actes des organes judiciaires et le problème du déni de justice en droit international*, tome (Paris, 1936) t : I s : 105.

⁹. Eustathiadès, *Ibid*, t : I, s : 105.

¹⁰. Meray, *op. cit.*, s : 482

¹¹. Eustathiadès, *op. cit.*, t : I, ss : 112 vd.

¹². Dumas Jaques, *Du déni de justice considéré comme condition de la responsabilité internationale des Etats en matière criminelle, revue de droit international et de législation comparée* (1929), t : 56, s : 288.

¹³. Dumas, *Ibid*.

¹⁴. Hoijer, *op. cit.*, s : 41.

çok meseleyi adlı mercilerin fiillerine inhisar ettirmekte ve hükme tesir edebilecek diğer faktörleri mevzu dışı bırakma temayülü göstermektedir. Mahkemelere müracaat imkânını vermemek, veya dâvaya bakmaktan sarfınazar etme gibi durumlarla ihmaki haktan imtinayı sınırlamak, adlı organların fiillerinden dolayı ihmaki haktan imtina meselesini halle yine kâfi gelmeyecektir. Dâvaya bakan hakim meseleyi o şekilde yargılayabilir ki verdiği karar adaletsizliğin bariz bir sembolü olabilir, meseleye bakar fakat işi o derece ağırdan alır, tahkikatları o kadar yavaş yapar ve sürüncemede bırakır ki bir türlü hükm elde edilemez. Veya aksini yaparak o kadar seri karar verir ki suçlunun veya mağdurun lehine olan delilleri toplamak için makul bir imkân bırakmaz. Adil de olsa usule de gayet iyi riayet edilerek verilen hükm infaz edilip yerine getirilmemez gene mühim bir değeri olmuyacaktır. O halde meseleyi sadece mahkemelere müracaat imkânını vermemek veya dâvaya bakmayı red haline inhisar ettirmekle kalmayıp devletin adlı vazifesinin ifasında veya usulünde yabancılardan beynelmilel adlı himayelerine temin görevini yapmamasını gerektirecek bozukluklara da teşmili gerekir.¹⁵ Devletin yabancılara karşı adlı himaye vazifesini tamamını içine alan bu ifade tarzı terim bakımından yapılan münakaşaları da bertaraf edebilecek mahiyettedir. Yabancının uğradığı zararın adlı işleyişin bozukluğundan doğduğunu ifade ettiği kadar mahalli kaza mercilerinin vazifelerini yapmamaları ve bizzat bu yapmamadan mütevelli olduğu gibi adlı mercilerin çalışmaları sırasında ika edebilecekleri zarardan dolayı da devletin mes'uliyet halini içine alabilecek genişliktedir.¹⁶

İhmaki haktan imtinayı doğrudan doğruya ve dolayısıyle ihmaki hak-

^{15.} Visscher, «le deni de justice....», s: 390. Halbuki aksi kanaatte olanlardan Guerrero 1930 La Haye, Devletler Hukukunun tedvini için yapılan hazırlık çalışmalarında eksperler komitesine verdiği raporda yargıcıñ hükm vermekte tamamen serbest olduğunu, hiçbir halde hattâ bariz haksızlık bahanesiyle bile milletlerarası kaza merciine itiraz edilemeyeceğini ve kontrolünün talep edilemeyeceği görüşünü savunmuştur. Visscher ise, bazı hallerde mahkemelerin vermiş olduğu kararlardan dolayı mes'ul olabileceğini, fakat bu nadir ahvalde artık ihmaki haktan imtinanın değil hakkın adalet prensibine göre tahakkuk etmemiş olacağının iddia edilebileceğini beyan etmektedir. (Eustathiades op, cit., T. I, s: 121).

^{16.} Diğer taraftan Eagleton: «Yabancının daha evvel uğramış olduğu zararın tazmininde mahalli mahkemelerin vazifelerini yapmamaları halinde ihmaki haktan imtinayı kabul ediyor.» Vollenhoven tarafından Chattin dâvasında daha bariz hale getirilen bu fikirden ister mahkeme, ister kanun tarafından yabancıının bir mukavelesinin infazı talebinin yahut bir dâvada müddeialeyh olarak bulunmasının redi ihmaki haktan imtina sayılmaz, neticesi çıkarılabilir. (Visscher, «le deni de justice....», s: 393).

tan imtina diye ikiye de ayıralabiliriz. Doğrudan doğruya deyince asgarı olarak : adlı mekanizmanın işleyişi dolayısıyle âdil olmayan bir hüküm verme azamî olarak da yargıcın dâvaya bakmamasını kastedebiliriz ; dolayısıyle de ise : adlı bünyenin fena işleyişinin sebep olduğu tamamen organik bünyevî bir durum kastedilmekte, daha evvelki bir zararın tazmini bahis mevzuu edebiliriz.¹⁷

Birçok antlaşmalarda ihmakı haktan imtinadan dolayı devletin mes'uliyeti kabul ediliyor. Ve ihmakı haktan imtinayı ekseri halde âkit devletler adlı muamelelerden dolayı fakat geniş manada alıyorlar. (Anormal gecikmeler, kanunsuzluk, gayri muntazam usul gibi.) Fakat bu antlaşmalarda ihmakı haktan imtina mefhumu o kadar değişik şekilde tarif edilmiştir ki, bunların her birinden ayrı bir ihmakı haktan imtina mefhumu çıkarmak mümkündür. Böylece kesin bir manaya varılamamaktadır.¹⁸ Bu çeşit antlaşmaların hemen hemen hepsi iki ayrı devlet arasında imzalanan hususî antlaşmalar mahiyetindedir. Bu çeşit antlaşmalarda derpiş edilen ihmakı haktan imtina müessesesine bütün devletler tarafından kabul edilen mecbûrî bir hukuk kaidesi nazarı ile bakılabilir mi ? Antlaşmalar yalnız âkit devletleri bağlıyacağı için bu sualın cevabı menfi olacaktır.¹⁹

Milletlerarası içtihatlar ve hakem kararlarında ise, ihmakı haktan imtinaya verilmeğe çalışılan muhteva mefhumu faydalı katiyetler kazandırmadığı gibi çoğu zaman da tezat haldedir.²⁰

Terime : açıklanan devletler hukuku kaynakları : andlaşmalar, teamül, içtihatlar kâfi ve kesin bir muhteva veremeyip kısaca belirtmeğe çalıştığımız doktrinde pek fazla bir şey sağlamamaktadır²¹.

1927 Devletler Umumi Hukuku Enstitüsü Lausanne toplantısında devle-

^{17.} Georges Scelle, *Manuel de droit international public* (Paris 1948) ss : 943 vd.

^{18.} Eustathiades ihmakı haktan imtinanın milletlerarası örf adet hukukunun ihlâli olduğunu, fakat zikredildiği mukaveleler milletlerarası teamül ihmakı haktan imtihanın tarifine olduğu kadar elemanlarını da belirtmediği fikrindedir. (*Op. Cit.*, Tm : I, s. 94).

^{19.} Ch. Durand, *la responsabilité internationale des Etats pour déni de justice*, revue générale de droit internationale public, (Paris, 1931), t: 38, s: 699.

^{20.} Durand, *Ibid.*

^{21.} Pradelle : «İhmakı haktan imtinanın, kaypak ve kompleks vasfi olup her türlü tariften kaçar gibi» dir diyerek tarif zorluğuna bir kere daha işaret ediyor. (A. Dela Pradelle - N. Politis, *recueil des arbitrages internationaux, 1856 - 1872*, (Paris, 1932), t: II, s: 280.

tin mes'uliyeti konusunda mesele, dolayısıyle tetkik edilip, katı halli içinde iki madde tâhsis edilmiş, fakat mevzu sadece görüşülüp kalmıştır²².

1930 da La Haye Devletler Hukuku tedvin projesinin hazırlık çalışmaları sırasında muhtelif devletlere devletin mes'uliyetini mucip olabilecek haller hakkında sual varakaları gönderilip neticede bir görüşme esası (Basis of discussions) hazırlanmış fakat bir neticeye varılamamıştır.²³

İhkaki haktan imtinayı incelerken, "mahallî kaza yollarının tüketilmesi" ve verilen kararların "milletlerarası minumum standartlara uygun olması" meselesine daha fazla teferruata girmemek mevzuyla doğrudan doğruya alâkâlı olmadığı için temas etmeyeceğiz. İhkaki haktan imtinayı dar manası ile sadece kaza organlarına hasredip, icra ve teşri organlarının fiillerinden dolayı ihmaki haktan imtina meselelerini de yine konu dışı bırakıp, adlı meselelerle ilgileri nisbetinde ancak temas edeceğiz. Adlı organların fiillerinden dolayı ise, geniş manasında²⁴ alıp, muhteva-

^{22.} Madde : 5 — «Vatandaşlar tarafından yabancılaraya ika edilen zarar verici fiillerden dolayı, devletin mesul olabilmesi için : yabancıının duçar olduğu zararın, devletin ; vaziyete göre, önlemesi veya cezalandırması gereken fiil için lüzumlu tedbirleri almayı ihmâl etmesi neticesinde zararın meydana gelmiş olması lazımdır»

Madde : 6 — «İşin mahiyeti farklı bir muameleyi gerektirmiyorsa, devlet, yabancılara, vatandaşardan sadır olan zarar verici fiillere karşı, kendi vatandaşları bahis mevzu olmuşcasına himaye tedbirleri tatbik mecburdur. Netice olarak, yabancılar vatandaşların elde ettiği tazminatı alabilirler»

Annuaire de l'institut de droit international, session de Lausanne, août - septembre, 1927, Paris, t : III, s : 108.

^{23.} Hazırlanmış olan bu görüşme esası şu hususları havyidi : «bir devlet bir yabancıya ika edilen aşağıdaki zararlardan dolayı mesul tutulabilir :

1 — Yabancının mahkemeye müracaat edip hakkını araması, müdafaa etmesine mani olunması halinde ;

2 — Bir devletin andlaşmalardan doğan vecibeleri veya diğer milletlerarası vecibeleriyle kâbili telif olmayıp, nihayi olan bir mahkeme tarafından dolayı ;

3 — Mahkemelerde vukubulan anormal gecikmelerden dolayı ;

4 — Mahkeme kararı genel olarak yabancılara veya muayyen bir devlete karşı duyulan hüsümetin tesiri altında kalmış olması halinde.»

Supplement to the American journal of international law, V : 24, 1930, official documents, s : 52.

^{24.} Bknz.: ss. 74, 75, 76

sını tâyinde hakem mahkemesi kararlarından ve hakemlerin mütalâalarından devletler hukukunda teamülü durumunu ve mutad hareket tarzını göstermesi bakımından faydalananacağız.

I

MİLLETLERARASI TATBİKATA GÖRE İHKAKI HAKTAN İMTİNAYI TEŞKİL EDEN FİİLLER

İhkakı haktan imtinayı, kazayı organlara inhisar ettirmekle beraber kesin bir tarifini vermenin, muhtevasını tâyin edip, sınırlarını çizmenin mümkün olamayacağına ve değişik, değişik olduğu kadar da bazan tezat muhtevasına da işaret etmişlik. Bununla beraber teamülü hukuk ve devletler hukuku tatbikatını da göstermesi bakımından, önemi bulunan içtihat ve örnek olaylara temas ederek kaza organlarının fiillerinden ve gerekse adlı idarenin işleyişinden dolayı ihmakı haktan imtinanın muhtevasını belirtmeye çalışacağız.

A. Mahkemeye Baş Vurma İmkânını Vermeme : Her ne suretle olursa olsun mağdur durumunda bulunan yabancıının mahallî kaza mercilere müracaat imkânının verilmemesi ; şekli olarak mahkemeye müracaatın reddi olarak anlıyalırız. Bununla beraber "tatbikatta devletlerin şekli olarak yabancıların mahkemelere müracaatını reddettikleri çok nadirdir" ²⁵. İhmakı haktan imtinayı en dar manada anlıyanlar dahi, mahkemelere yabancıların da haklarının korunması ve yerine getirilmesi için serbestçe müracaat imkânının verilmesini kabul ediyorlar. ²⁶.

Her hangi bir sebeple zarara uğrayan yabancıının ilk yapacağı şey, zarara uğradığı devlet mahkemesinde zararını tazmin ettirmek olacaktır. Bu halde müracaatın reddinin dâvaya bakmağa salâhiyetli ve vazifeli mahkeme tarafından yapılması gereklidir. Red için itiraz mercilerine müracaat da bulunulması lüzumlu olduğu gibi, mahallî kaza bakımından da bu reddin nihâî olması lâzımdır. Bu halde yabancıının tebaası bulunduğu devlette diplomatik yolu kullanarak hakkın tazminini isteyebilir. ²⁷

²⁵. Cavaré, op. cit., s. 378.

²⁶. Eustathiadès, op. cit., s. 140.

Bu husus birçok andlaşmalarla âkit devletlerin tebaalarına sarih olarak tanınmıştır. Cavaré, ihmakı haktan imtinayı gerektiren fiilleri milletlerarası tatbikat ve içtihada göre belirtirken en başta bir devletin mahkemelere yabancıların müracaatını reddetmesini正在说。 (Cavaré op. cit., s. 377).

²⁷. Clyde Eagleton, Une théorie au sujet du commencement de la responsabilité de l'Etat, revue de droit international et de législation comparée, (1930), t: 57, s: 644.

Halbuki daha mahkemeye müracaat edip karar verilmeden de “âdil hükm veremeyecek mahkemelerin mevcudiyetini iddia ederek ihmaki haktan imtinanın olabileceğini” ileri sürenler de vardır.²⁸ Fakat bunlar münerit görüşler olarak kalmağa mahkumdur.

Bazen yargıçın dâvaya bakmaması, dahili kanuna muhalif olduğu gibi bazan da uygun da olabilir. Artık son halde ihmaki haktan imtinadan bahsedilemez. Zira yetki meselesinden hareket edilirse yargıç, şahıs, yer ve mevzu bakımından yetkili değildir.²⁹

Yabancıların mahallî mahkemelere müracaat imkânları vatandaşları kadar kolay ve mümkün olmalıdır kaidesinin iki istisnası vardır: Mahkeme masraflarını peşinen karşılayacak kadar bir miktarın ödenmesi ve adlı müzaharetten yabancıların faydalananması. Bununla beraber 17 Temmuz 1905 La Haye Konvansyonlarında âkit taraflar için peşinen mahkeme masraflarını ödeme şartı kaldırıldığı gibi, adlı müzahareti talep de ecnebilere tanınmıştır.³⁰ Memleketimiz bakımından “ecnebilerin müzahareti adliyeye nail olabilmeleri muamele mütekabilenin câri olduğunun isbat edilmesine mütevakkiftir”³¹. Denilerek mütekabiliyet esası kabul edilmiştir.

Mahkeme masraflarını karşılayacak bir miktarın peşinen ödenmesi yabancıının mahkemeye müracaat imkânını ortadan kaldıracak derecede yüksek olmamalıdır. Aksi takdirde ihmaki haktan imtina yine bahis mevzuudur.³²

B. Hakkin Tahakkukunda Anormal Gecikmeler: Yabancının mahkeme müracaatını tanıayıp ona bu imkânı vermek de büyük mikyasta meseleni halletmez. Zira mağdurun hakkının tahakkuku veya muhafazası talebinin yerine getirilmesi mümkün olduğu kadar makul bir müddet içinde kararın verilmesi ile mümkün olabilir. Aksi takdirde yetkili yargıçın yargılamayı reddetmesi halinde olduğu gibi işi sürüncemedede bırakmasında da ihmaki haktan imtina vardır.³³ Eğer anormal gecikme başlı

²⁸. Baron Nalde, 1927 Devletler Hukuku Enstitüsü görüşmelerinde bu kanaatini izhar etmiştir. (Durand, op. cit., s. 720).

²⁹. Eustathiadés, op. cit., t : I, s : 144.

³⁰. Eustathiadés, Ibid, s : 149.

³¹. Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu No : 1086. Tarih : 2, 3, 4/VII/1927 Md : 465/2.

³². Dionisio Anzilotti, *La responsabilité internationale des Etats, à raison des dommages soufferts par des étrangers*, revue générale de droit international public, (1906), t : XIII, s : 23, dip not : 2.

³³. Karl Strupp, *élément du droit international public, universel, euro péen et americain*, (Paris, 1930), 2 ème éd. revisée et amplement augmen-

başına nazara alınamayacak gibi sebeplerle bozukluklarla beraber mütalââ da edilebilir³⁴, Bununla beraber anormal gecikmelerden dolayı ihmakî haktan imtina fikri ne bütün yazarlar ne de devletler tarafından kabul edilmiştir. Guerrero kodifikasiyon konferansına mukaddem raporunda böyle bir mefhumu reddediyor. Devletler Hukuku Enstitüsü Lausanne kararlarında böyle bir ihmakî haktan imtina halinden bahsetmiyordu. Milletlerarası teamülü hukuk ve içtihatlar dâvanın delil toplamasına imkân bırakılmadan ve ciddi bir tetkikten geçmediğini gösterecek kadar mübalagâlı bir aceleçilikle ve hızlılıkla neticelenmiş olmamasının da gerekligine işaret etmek lazımdır.³⁷ Zira bu halde de yabancıının adlı himayesi sağlanmayaarak ihmakî haktan imtina neticesine varmak mümkün olmaktadır.

C. Usuldeki intizamsızlıklar : Muhamake safhasında bazı basit usul kaidelerinin ihlâli her zaman bir ihmakî haktan imtina fiilinin teşkil ederek milletlerarası bir müdahaleyi haklı göstermez. Bununla beraber kararın haksızlığını belirten usullerden biri olabilir. Ancak usuldeki intizamsızlıklar her zaman kolay tefrik edilemez.³⁸

Mahkemeler bakımından bazı usul kaidelerinin ihlâli, iç hukukun ihmâlini teşkil eder. Bu aynı zamanda kanunların objektif olarak tatbiki kaidesini teminle mükellef devletin beynelmilel vecibelerine de aykırıdır. Bununla beraber şayet böyle bir usul kaidesine riayet halinde dahi "minimum standart" in altında kalınacaka riayet ediliip edilmemesi mühim değildir.³⁹ Umumiyetle yargılanmadâ bazı intizamsızlıkların mevcudiyeti

tée, s : 332 ; Cavaré de mahkemelerde maruz görülemeyecek derecedeki gecikmeleri ihmakî haktan imtina sayıyor. (Op. Cit., s. 377).

³⁴. Eustathiadés, op. cit., t. I, s. 159.

³⁵. Durand, op. cit., s. 728.

³⁶. İngiltere ile Peru arasındaki White dâvasında İngiltere'nin vaki itirazları arasında tahkikat ve hükümdeki anormal gecikmenin sadece Peru hukukunun değil Devletler Hukuku ve prensiplerini de ihlâl ettiği belirtiliyordu. (Pradelle - Politis, op. cit. s. 325) Fabiyani davasında gecikmeler o kadar çeşitli idi ki, hakem «ihmakî haktan imtina sadece yetkili adlı mercilerin vazifelerini ifade gecikme ve bilhassa kendilerine tevdi edilen tahkikatı kesin karara bağlamayı değil, hatta hükmü tebliğde suistimal derecesinde gecikmeyi de ihtiva eder, diyor. (Eustathiadés, op. cit, s. 154). Salem davasında ise, hakem mahkemesinde Amerika «zaruri olmayan ve haksız gecikmeden» bahsetmiştir. (Ibid.)

³⁷. Eustathiadés, op. cit. s : 161 ; Durand, op. cit. s : 715. Virginia dâvasında ; «davanın derinliğine tetkiki için kâfi zaman verilmemesi» iddia olarak dermeyan edilmiştir.

³⁸. Eustathiadés, op. cit. s : 166

³⁹. Venable davası, Opinions of commisiones, (1927), Ss : 376 - 377, Ibid'den naklen.

ihkakı haktan imtinayı teşkil için kâfi addedilmemiştir⁴⁰.

Devletin mahalli mahkemelerde takip ettiği usule varincaya kadar kontrol ve mesuliyeti kabul edilmiş olmamakla beraber, Salem dâvasında, Amerikan hükûmeti, Mısır mahkemelerindeki usulü de tenkit ederek ilk tahkikatı yapan merciin dâvaya baktığını böylece aynı şahista itham eden tahkikat yargıç ve huküm yargıç gibi sıfatların toplanmasının herhangi bir ihlâl için kâfi bir teminat olmadığını iddia ediyordu⁴¹. Bununla beraber su veya bu usul mahkemelerin takip edebilme serbestisini tanıyrak, gaye olan âdil neticeye varıp varılamadığını kontrol veya buna esaslı derecede müessir olacaklarını nazara alarak ihmakı haktan imtina teşkil edip etmeyeceklerini münakaşa daha isabetli olur.

Ceza dâvalarında hazırlık ilk ve son tahkikat esnasında, gerekse hukuk üsulünde takip edilen usulda yabancı ve vatandaş tefriki yapılmamalıdır. Böylece "mahallî mevzuata göre kabili itiraz olmayan bir kararın yabancı aleyhine verilmiş olması ihmakı haktan imtina sayılmamalıdır."⁴² Bununla beraber müdafaa hakkının tanımaması, delil gösterme imkânının verilmemesi de, ihmakı haktan imtinayı teşkil eder⁴³.

Bazan adlı usuldeki intizamsızlık ne yargıç ne de kanuna atfedilemeyecek, istisnaî bir hâdisenin tesiri ile vukubulur. Dâvaya bakan yargıç: Devletler Hukuku bakımından ihmakı haktan imtina teşkil edebilecek fiili işlemiş olabilir. Meselâ: tahkikatın düzgün gidişine bir karışıklık mâni olabilir. Bu meseleye kesin cevap vermek pek mümkün olmamaktadır.⁴⁴

D. Keyfî Tevkif: Devletin mes'uliyetini gerektiren hallerden biridir. Tevkifin diplomatik talebi gerektirmemesi için kanunen mümkün olması lâzımdır. Bununla beraber tevkifin ne zaman olursa keyfî, ne zaman olursa önleyici mahiyette olduğunu tefrik ve bir tarifini vermek mümkün değildir.⁴⁵

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunumuz 104 ncü maddesinin 2 ncı fıkrasının 3 ncü bendinde "yabancı olup da hâkimin davetine veya verilecek hükmün infazı için geleceğinde şüphe uyandıracak ciddi sebepler bulunması" halinde yabancıının tevkif edilebileceğini belirtmektedir. Bu

⁴⁰. Châtin davasında, bazı usulsuzluklar ihmakı haktan imtina sayılmamıştır.

⁴¹. Eustathiadés, op. cit. s. 172.

⁴². Ibid, s. 110; Durand'da «bir yabancıının asgarî olarak vatandaşlarla aynı vaziyette bulunmasına taraftar olup peşin ödemeyen istisnaî bir durum olduğunu belirtiyor.» (Durand, op. cit. s. 707)

⁴³. Ibid, s. 138.

⁴⁴. Durand, op. cit. ss. 724 - 725.

⁴⁵. Eustathiadés, op. cit. s. 174.

halde tevkif keyfi olmayıp; bunun dışında 104 ncü maddede zikredilen diğer hallerin vukuunda yabancının tevkifi, vatandaşlarla aynı muameleye tabi olması bakımından yine de keyfi sayılmaz.

Faulkner dâvasında tevkif için lüzumlu sebeplerin şüpheli bulunmasına rağmen ikna edici delillerin yokluğundan dolayı Meksika Hükûmetinin mes'uliyeti cihetine gidilemeyeceği belirtilmiştir.⁴⁶

Tevkifin önleyici şekilde olanı, bazı şartlar altında yargıcın kanaatına bırakılmıştır. Bunu, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunumuz "tevkif olunabilir" ibaresini kullanarak belirtmiştir. Bu şekilde tevkif edilen bir yabancı usulü dairesinde yapılan muhakemesi sonunda beraet dahi etse, beynelmilel bir talebi haklı gösteremediği gibi tazminat da talep edemez. Mevzuatımızda vatandaşlar bu hakkı sahip olmadıklarından yabancıya da tanımamak büyük bir haksızlık olmadığı gibi usulsüz de değildir.⁴⁷ Fakat milletlerarası "minimum standart" a göre böyle bir durumun uygun olup olmadığı münakaşa edilebilir.

Tevkifin suiistimal sayılacak derecesinde uzun olup olmaması iddiasına gelince, White dâvasında⁴⁸ Peru Hükûmetinin mes'uliyetini gerektiren diğer sebepler arasında White'n suiistimal derecesinde uzun müddet hapsini de Büyük Britanya Hükûmeti iddia ediyordu. Fakat böyle bir müddet devletler hukuku tarafından tesbit edilmemiştir. İhtiyati mahiyette tevkifin suiistimal derecesinde uzun olması faraziyesine dayanılarak milletlerarası bir talepte bulunuluyorsa bunun esasını tesbit de, şayet dahili hukuk böyle bir asgarî tevkif müddeti tesbit etmişse bunu naza almak isabetli olur.⁴⁹ Mevzuatımız bakımından Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu, polise ancak 13 ncü maddede sayılan hallerde 24 saatlik hürriyeti tahdit hakkı verilmiştir. Bu "suiistimal derecesinde uzun tevkif" bakımından ve polis yönünden azamî bir müddet olabilir. Aynı mesele devletler hukuku yönünden yine White dâvasında bahis mevzuu olup hakem, polisin 24 saat için White üst mercilere gönderilmek üzere yola

^{46.} Ibid, s. 177.

^{47.} Faulkner davasında hakem Nielsen'in fikrine göre muhakeme sonunda yabancının beraet edip serbest bırakılmasının bir tazminat davasına haklı gösterileceği yolundadır. Hatta bu yabancının duruşmadan önce de serbest bırakılması halinde de doğrudur. (Ibid, s. 178;) Cavaré: tevkifin kanunî ise keyfiliğin bahis mevzuu olamayacağını, white ve Lotus davalarına atıfta bulunarak işaret ediyor. (Cavaré, op. cit. ss 178 vd.)

^{48.} White davası hakkında ve tevkifinin keyfi olup olmadığı yolundaki hakem mütalâası için Delapradelle - Politis op. cit. ss. 305 vd.

^{49.} Eustathiadés, op. cit. s. 163.

çıkardığını ve yolda geçen gecikmenin bir usulsüzlük sayılamayacağını ve hakkın suiistimalini teşkil etmeyeceğini iddia ediyordu.⁵⁰

E. Yabancılara karşı işlenen cürüm ve kabahat suçlarını takip ve cezalandırma vazifesinin yapılmaması : Umumiyetle yabancılara karşı işlenen suçlarda yetkili makamların, suçluyu takip, tevkif ve cezalandırmayı reddi yahut bu hususta ihmallerinin mevcudiyeti ihmaki haktan imtina olarak kabul edilmiştir.

Suçlunun cezalandırılması ve tevkifi için tahkikattaki eksiklik ve gerekli ihtimamın yapılmadığını serbestçe tahkik ederek milletlerarası talebi haklı gösterip göstermediği hususunun milletlerarası bir kazâ mercii tarafından takdir edilip karara bağlanması icabeder. Fakat basit bir takibatın yapılması da devletin milletlerarası vecibesini yerine getirdigini göstermez⁵¹. İşlenen suçla verilen ceza arasındaki nisbetsizlik suçluyu cezalandırma vazifesinin yapılmadığına delâlet eder. Bu birçok dâvalarda kabul edilen bir prensip olduğu gibi *Kennedy dâvasında*, *Lilian Greenlaw dâvasında* da derpiş edilmiştir.⁵² Bununla beraber umumi bir formül verebilmek güç olup her hâdisede müşahhas olarak durumu belirüp neticeyi tesbit gerekmektedir. Mahallî yargıcın takdir yetkisinin kötü kullanılmasından dolayı devletin mes'uliyeti cihetine de gidilmemelidir⁵³.

Amerika ile Meksika arasındaki *Janes dâvasında* Amerikan hükûmeti ; Janes'in varisleri adına iki memleket arasında bir andlaşma ile kurulan hakemlik komisyonuna müracaat etmişti. Janes'in katilinin tevkifi için Meksika makamları tarafından gerekli tedbir ve ihtimamın âcil olarak alınmadığı iddiasında bulunmuştur.⁵⁴ Mahkeme ise kararında Meksika Hükûmetinin suçlunun tevkifinde ve cezalandırılmasında gerekli ihtimamı göstermemesinden mes'ul addetmiş, kastın mevcudiyetini aramıyarak, milletlerarası bir suç teşkil eden fiili ikasını ve adlı vazifesini ifa etmemesini mes'uliyet için kâfi görmüştür.⁵⁵

Yabancılara karşı işlenen suçların takip ve cezalandırılmasında devlet hiç olmazsa kendi vatandaşlarına karşı işlenen suçların takip ve cezalandırılmasındaki ihtimamı göstermesi lâzımdır.

⁵⁰. Delapradelle - Politis op. cit. s. 319.

⁵¹. Eustathiadés, op. cit. ss. 180 - 181.

⁵². **Ibid**, s. 183.

⁵³. **Ibid**, s. 185.

⁵⁴. Gönlübol, Mehmet. *Örnek Olaylarla Devletler Umumi Hukuku*. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, Cilt XI, Sayı : 3. Ankara, 1957, s. 255.

⁵⁵. **Ibid**, s. 256.

F. Kesinleşmiş Mahkeme kararlarının infaz edilnemesi : Mahkemelerin vermiş oldukları kararlar ancak infaz edildikleri takdirde bir değer ifade ederler. Verilen karar ne kadar âdil olursa olsun infaz edilmekçe veya infazını mümkün kılmamak için çeşitli yollara başvuruldukça yine ihmaki haktan imtina vardır.

Kesinleşmiş mahkeme kararının infaz edilmemesi *Eliza dâvasında*⁵⁶ bahis mevzuu edilmiştir. Burada "bir mahkeme tarafından verilen hükmün infaz edilmediği"⁵⁷ iddia edilmiştir. Hüküm kusurludur veya hatalıdır diye infaz edilmemesi veya bu infaz edilmemede infaz memurlarının ihmali veya hatalı hareketlerinin bulunması ihmaki haktan imtina-yı kaldırmayıcağı iddia edilmiş, devletin diğer devlet karşısında mes'uliyeti kabu ledilmiştir.⁵⁸

Verilen karar infaz edilmekle beraber bunun (makul bir müddet için yapılmaması)⁵⁹ halinde yine ihmaki haktan imtina bulunabilir. Hüküm verilip de bunun "tefrikinde mutad olmayan gecikmeler"⁶⁰ de ihmaki haktan imtina sayılmaktadır. Ancak "makul müddet" in tâyini için kesin bir kistasa rastlamak oldukça zordur.

Devletler arasında imzalanan diplomatik himaye ile ilgili bazı andlaşmalarda "kat'i hükmün infaz edilmemesi"⁶¹ diplomatik ajanların müdahalesini gerektireceğini ve diplomatik bir talebi haklı göstereceğine işaret edilmiştir.

^{56.} Eliza davası hakkında Bknz. Delapradelle - Politis, op. cit. s. 371.

^{57.} Ibid, s. 272. Mahkeme tarafından verilen karar inkâz edilmez ve mahalli kanun yolları tüketilirse, fert «Avrupa insan hakları komisyonuna» sözleşmenin 26. maddesine istinaden 6 aylık müddet içinde müraaat edebilir ve bu yollarda hakkını ariyabilir.

^{58.} Bu mesele doktrinde de münakaşa edilmiş ve : Durand : «ihmaki haktan imtinanın yabancı lehine verilmiş kararın infaz edilmemesi şeklinde de görünebileceği kanaatindadır» (Durand, op. cit. s. 723) Visscher ; «Kesinleşmiş mahkeme kararlarının infaz edilmemesinden de devlet mes'ulidür» demektedir. (Visscher, «le deni de justice ....» s. 409) ; George Scelle ise, buna «ihmali» de ilâvë ederek : «mahkemelerin kesin olarak verdikleri karara uymayı reddetmesi veya ona uymakta ihmalte bulunması haline infazda imtina (dénid'excution) demektedir», (Scelle, op. cit. s.) ; Diğer taraftan Cavaré : Eliza davasından bahisle verilen bir kararın icra edilmesinden ihmaki haktan imtina kabul edilebileceğini belirtmektedir. (Cavaré, op. cit. s. 382).

^{59.} Eustathiadés, op. cit. s. 196.

^{60.} Hoijer, op. cit. s. 45.

^{61.} Meselâ : Almanya ile Meksika arasında 1882 andlaşmasının ikinci maddesi : «Diplomatik ajanlar ihmaki haktan imtina yahut anormal ge-

Hükmün infaz edilmemesinin de infazla yetkili merci tarafından olması lazımdır⁶². İcraya konmayan bir hukuk mahkemesi ilâmından dolayı ihmaki haktan imtinadan bahsedilemeyeceği gibi mahallî kanunlarca infazın tehirini gerektirecek hallerin mevcudiyetinde ve buna istinaden kararın infaz edilmemesinde yine ihmaki haktan imtina bahis mevzuu olmamalıdır.⁶³

Hüküm verilmekle beraber hatta infaza dahi başlansa suçlunun kaçmasına göz yummak, yahut cezanın af sebebiyle müessir bir şekilde çekilmesine mani olmak da milletlerarası tatbikat bakımından ihmaki haktan imtina olarak kabul edilmiştir.⁶⁴ Bazan suçtan doğan tazminatı ortadan kaldırmak için ilân edilen af şekline rastlamak da mümkündür.⁶⁵

II

İHKAKI HAKTAN DOLAYI DEVLETİN MES'ULİYETİ

*Devletlerin milletlerarası mes'uliyeti "milletlerarası bir kaidenin ihmâli üzerine teessüs eden devletlerarası bir münasebet"*⁶⁶ olarak tarif edilince bu mes'uliyetin de doğması için gerekli şartlar: Devletler Hukukuna aykırı bir hareketin yapılmış olması, bu hareketin bir zarar meydana getirmesi, bir devlete isnad edilebilmesi lüzumlu olup bunun için de failin ehil olması, fail ile fiil arasında bir bağın mevcudiyetinin isbatı lü-

cikme, ada'etin yerine getirilmesinde kanunsuzluk, kat'i hükmün infaz edilmemesi, *yahut muahedenin sarıh ihmâli halinde mahallî kaza mercilerinin tüketilmesi hali müstesna müdahale etmeyeceklerdir*» denmektedir. (Eustathiadés, op. cit. s. 194)

^{62.} Ibid, s. 195.

^{63.} Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunumuzun 397. maddesinde: «Akıl hastlığına duçar olanlar iyileşmedikçe ölüm cezasının infaz edi'meyeceği»; 400. maddede ise; mahkûmun talebi ile infazın tehiri hallerinden bahsedilmektedir.

^{64.} Robert davası, N. Reuton davasında suçlunun cezası infaz edilirken veya muhakeme safhasında devletin adalet tevzii ile ilgili vazifesini yapmamasından dolayı kaçmasını mümkün kılmışında ihmaki haktan imtina bahis mevzuu olmuştur. West davasında ise, Meksika Hükûmetinin West katilleri için hemen bir af kanunu çıkarmış ve mahkûmları serbest bırakmıştır. Bunun üzerine katillerin hemen af edilmesinin tamiri için müracaatta bulunulmuş ve böylece hükümden sonra ihmaki haktan imtina meselesi de meydana çıkmıştır. (Eustathiadés, op. cit. ss. 197 vd.)

^{65.} Durand, op. cit. s. 714.

^{66.} İlhan Lütem, **Devletler Hukuku dersleri**, (İstanbul 1958) Cilt, II s.

zumludur.⁶⁷ Tarif ve şartlar açısından hareket edilince ihmaki haktan imtina fiilinin bu vasıfları taşıdığını söyleyebiliriz. Netice olarak Durand'ın belirttiği gibi "ihmaki haktan imtinadan dolayı devletin mes'uliyeti kesindir. Tatbik kabiliyetindeki güçlükler ve tefsirleri ne olursa olsun prensip kat'idır."⁶⁸ denilebilir. Her ne kadar Guerrero, mahkemelerin ika etiği zarardan dolayı devletin mes'uliyetini kabul etmeyip, bunun devlet hâkimiyeti ile bağdaşamayacağını söylüyor ise de, bugün milletlerarası tatbikat ve doktrin bakımından kabul edilmemiş bir görüştür⁶⁹.

Devletin mes'uliyeti bahsinde kodifikasiyon çalışmaları müsbet bir netice henüz vermediği için bu konudaki kaideler esas itibariyle teamülü mahiyettedir. "Bu bakımından milletlerarası mahkemelerin kararları mes'uliyet konusunda mevcut kaidelerin büyük ispat vasıtalarını teşkil etmektedir."⁷⁰ Fakat, bu organların fiillerinden dolayı "ihmaki haktan imtina" mefhumunda mutabakatsızlık devletin milletlerarası mes'uliyeti probleminin tam aydınlanması da güçleştirmiştir. Bununla beraber milletlerarası tatbikatın doğurduğu ihmaki haktan imtina mefhumunun şumlu nazara alınarak adlı organların fiillerinden dolayı devletin milletlerarası mes'uliyetini isbat mümkündür⁷¹. Daha ziyade milletlerarası haksız bir fiili teşkil eyleyen ihmaki haktan imtinadan dolayı devletin mes'uliyeti tazminat mükellefiyeti şeklinde tezahür eder. Bünyesini ve şumulünü tesbit edebilmek için ihlâl edilen milletlerarası vecibesinin tam muhtevasını da tesbit etmek lâzımdır⁷². Zararı tazminde de, egeî tazmini mucip fiil işlenmeseydi hangi durumda bulunulacaksa onun sağlanması bahis mevzuudur.⁷³ Devletlerin bu karşılıklı vecibeleri iki devlet arasında imzalanan andlaşmalar teamül, milletlerarası kazâ içtihatlar ve doktrinle teesüs etmiştir.

⁶⁷. *Ibid*, s. 566.

⁶⁸. Durand, op. cit. s. 694.

⁶⁹. *Annuaire de l'institut de droit international, session de Lausanne*
t: III, Paris, s: 87

⁷⁰. Meray, op. cit., s: 475

⁷¹. Eustathiadés, op. cit. s. 92.

⁷². Durand, op. cit. s. 433.

⁷³. Visscher, «le déni de justice.» s. 436.